

agros Pontificiae ditionis populabundus affixerat. Erepserant Turriani paucis ante annis ad summam potentiam ab initio in re publica populari auram optimis artib. aucupantes, postremo autem dominā di libidine accensi, totius publici consilii formam, Prætoris arbitria, & suffragiorum denique omnium iura, libertatemque sustulerant. Fuere illis magnæ opes in Saxina valle, quæ est ad Larium lacum, creuerantq. plurimum hæreditate Tacii Reguli, qui geminos è Belgica Gallia pro fugos Turrianos fratres militaris indolis, sibi generos adscierat, atq. adoptarat in filios. Ab his progenitum ferunt superiorem Martinum cognomine Gigantem, qui post egregiæ virtutis facinora ad Antiochiam multis in præliis edita, à Saracenis captus & miserabili supplicio affectus fuisse traditur. Huius nepos fuit Paganus vir excellenti virtute prudentiaq. qui multa cum laude liberalitatis & pietatis, Mediolanenses à Federico secundo Cæsare, ad Cohortis nouæ oppidum cruento prælio profligatos, ad se recepit; incredibilique benignitate omni humana ope adiutos fouit, domumque dimisit: cui non multo post optime de se merito gratiam retulere, demandato ei Præturæ magistratu, ipsoque cum vniuersa familia ciuitate donato, Paganus ita gesit magistratum, vt nemo temperantia æquitate atq. industria potior videtur, nisi populi atq. infimæ plebis se defensorem professus, paulo acerbius Patritios tanquam superbe ac petulanter minores ordines diuexare solitos, patria exturbando suscepisset. Hunc fato functum & ad Claræ vallis templum funere publico elatum omnes ordines diu luxerunt, honestaruntque marmoreo sepulchro insculptis carminibus, cum titulo magnifice atque feliciter administratæ Reipublicæ. Pagano successit Martinus frater vir ingenio perspicaci, erecto ad laudem, atque imperii & gloriæ maxime cupido: cæterum (quæ ad id opportunæ erant artes) multa ciuili clementia & lenitate temperato. Hunc populus defensorem suum patriæque patrem appellauit. Paulum enim Sorefinam, Leonemque Peregum vrbis Archiepiscopum Patritiorum duces VI expulerat, bonis exuerat, exilioque mulctarat, contuderatque adeo nobilitatis animos, vt Respublica numeroſo præualente infirmorum hominum consilio in speciem libertatis non obscure autem ad vnum ipsius arbitrium regeretur. Eo modo nobilitate in ordinem redacta, & graffante plebe in patritium sanguinem, Pontifex Romanus affectam laceratamque ciuitatem miseratus, Rhauennatem Antistitem Mediolanum misit, qui Christianæ pietatis officio cædes tolleret, odia mitigaret, statumq. perturbatæ vrbis componeret. Is capita factionum ablegauit & ante alios Martinum, sed is non multo post euocatus studio veterum amicorum, hostibusque ad diui Dionysii templum tumultuario certamine profligatis, in vrbem est receptus. Exinde Martinus usurpato imperio cuncta regere, plebisq. præcipue commoda tueri, nouis, & sellulariis hominib. præsidio esse: contra vero nobilitatem asperrimis edictis